

jelentkezési lapot, melylyel a tagok sorába való belépés eszközölendő.

Szóval, a mi valóban nagy és jövőjében kiszámíthatatlan fontosságú ügyünk első hírnökei szétrebbennek az iparosok közé és vizik az örvendés hirt, hogy valahára derengni kezd a mi jobb sorsunk hajnala is, szétörnek az iparosostályt lenyűgöző bilincsek, melyek eddig nem engedték, hogy a társadalom fenkölten gondolkodó osztályaihoz ez irányban fölemelkedhesünk.

Egy perczig sem kételkedünk, hogy a visszhang, mely akkor támadt, midőn a nemes eszme a kezdetlegesség stádiumában volt, mennydörgéssé fog most válni az ezrek ajkán és általános nagy lelkesedéssel, örömmel és szeretettel fogadják a felszabadító eszme hírnökeit és azon lesznek, hogy a végleges megalakulást, az üdvözítő célt diadalra juttassák.

Mintha egy tüneményszerű fényes álom valósulna meg előttünk, szinte megdobbann a szívünk azon tudatra, hogy ime, nekünk iparosoknak is meg van adva már a jog, az alkalom, a mód arra, hogy jövőnkéről gondoskodhassunk. Eddig, mint az elnyomottak, el volt zárva előttünk minden út ahoz, hogy aggnapjainkra vagy munkaképtelenségünk esetére biztosíthassuk a betevő falatot. Olyanok voltunk, mint a száműzöttek... Dolgoztunk hosszú esztendőkön át s amidőn elpetyhűdt karunk, amidőn elhagyott férfierőnk, ki voltunk téve, mint a pusztánjáró, az élet viharának, a nyomorúságnak, a nélkülözésnek és nem egyszer, mint egyes esetek bizonyítják, a koldus botnak.

Ez volt, az állam támogatása, a közönség rokonszenve daczára, az iparos sorsa.

Szinte könnyezik a szemem, zokog a lelkem, amidőn azt kell olvasnom, hogy a szegedi rendőrbíróság előtt megjelent egy beidéztet ősz iparos, akinek foglalkozása után tudakozódván a kihágási bíró, ezt a féléletet kapta:

— A koldusbot! . . .

Istenem, mily nagy szenvedés, minő rettenetes lelki állapot, fájdalom, a multak iránti nagy neheztelés szava hangzik ki ebből az egy szóból. Egy 78 esztendő iparos, aki életét a munkában, a becsületes iparkodásban és erős küzdelemben töltötte el, ime a sir széléről visszakiált az ő panaszos szavával és azt mondja, hogy a koldusbot a kenyérkereső szerszáma. . . .

Hát nem intelem ez uraim! . . . Nem azt érti meg a lelkünk az ősz, az elesett kézműiparos szavából, hogy itt az idő, sorakozunk, álljunk talpra és ragadjuk meg az alkalmat jövőnk biztosítására, mert amíg ma

elébe állított nagy, virágos pohárban egy félmesszely bort; ha a pohár kiürült, töltött bele újra, aztán még egyszer.

Mindig három félmesszelyt ivott, soha sem többet, sem kevesebbet. Megviselt kalapját mélyen szemére húzva ült ott csendesen, szólanul, a pohárra szögezve tekintetét, s csak nagy ritkán vetve körül egy futó pillantást.

Soha sem beszélt senkivel; igaz, hogy hozzá sem szólt senki. Ismerték már, mindenki tudta, hogy nem szereti ha zavarják.

Még csak azt a szót sem hallottam tőle soha, hogy „fizetni!“ Mikor a harmadik félmesszelyt megitta, letett tizenkét krajczárt az asztalra, aztán fölállt, még mélyebben szemére húzta kalapját, a szó nélkül távozott. Még csak szokásos rövid „jó éjszakát“ sem kívánt soha.

Igy ment ez napról-napra.

Többször figyelemmel kísértem őt, s lehetetlen volt észre nem vennem, hogy mikor egyet-egyet ivott poharából mindig egyet sohajtott is utána, mintha valami fájdalmas emlék merült volna föl előtte.

Napról napra jobban érdekődtem iránta.

— Ki ez a különös ember? kérdém egy este a vendégfogad, mikor az a rendes három félmesszely után távozott.

— Őn éppen a három-századik, a ki ezt kérdi tőlem, s háromszázadszor felelek úgy, hogy nem tudom.

jobb, tűrhetőbb helyzet környékez bennünket, azért mi is ha szétnézünk: a távol ködében fenyegető árnyék gyanánt feketélni látjuk a koldusbotot! . . .

Legyünk tehát előrelátók.

Ne bizzuk el magunkat, hogy ma esetleg van betevő falatunk. Az idő észrevétlenül jöhet, mely kitépi markunkból a kenyeret. . . . És nap, nap után múlik. . . . Ma még ragyog fölöttünk a nap, holnap-holnapután pedig már alkonyodni kezd; a tűnő évek elröppennek anélkül, hogy észrevennők a mulását és fejünkre lassankint ráhull az élet hava, izmainkba belesik, mint viruló fába a pusztító féreg, a gyöngesség, elesettség s azon kapjuk magunkat, hogy támasz nélkül erőtlenek vagyunk az élet terhének viselésére.

Minő jóság, minő áldás lesz akkor az önmagunk által megteremtett segedelem. Istenem, micsoda vigasztaló érzés és tudat lesz az, hogy a segítség, melyhez folyamodunk, nem a könyörület fájáról van levágva, hanem a mi saját erőnkől, a mi igazán szerzett álléréinkől van összegyűjtve.

Föl tehát, lépünk a cselekvés tiszta porondjára! . . . Küzdjünk ott úgy, hogy e küzdelem egyszersmind építés is legyen. Annak a fényes oltárnak a fölépítése, melyben az emberbaráti szeretetnek tüze lobog s amelynek tiszta márványlapja arany beütkkel hirdesse a mi mai diadalunkat: a z i p a r o s n y u g d i j i n t é z m é n y t.

Ne habozunk; fogjuk meg a nemes törekvés szerszámát és álljunk sorompóba, hogy ezt az intézményt megalakíthassuk.

Felhívás a lótenyésztő gazdaközönséghez.

Békés- és a szomszédos vármegyék lótenyésztése örvendés haladást mutatott a legújabb időkig nemcsak számban, de minőségben is. Ezzel szemben azonban az a szomorú és visszás tény is tapasztalható, hogy a mily arányban halad lótenyésztésünk, olyan arányban hanyatlának azok a lóvásárok, a melyeken a tenyésztő előzőt biztosan eladhatta és jól értékesíthette felvezetelt lovait. E tekintetben főleg a nagy Alföldön tapasztalható a legtöbb panasz mert míg a dunántul Győr-Székesfehérvár, a dunáninnen Érsekújvár biztos piacai még a mai napig is a jó lovaknak, addig az Alföldön manap már számbavehető vásár sincs. Szakadka messze van, Gyula, Nagyvárad nem sokat ígérő vásárok többé; melyekre a tenyésztő sem számíthatván tenyészetének biztos értékesítésére — el sem megy; az elsőrendű vevők is ez oknál fogva — nem lévén biztosak a fölől, hogy szükségletüknek megfelelő anyagot vásárolhatnak, figyelmen kívül hagyják.

Éppen ezért mind általánosabb lesz a panasz, hogy a mai vásári állapotok mellett nem

fizeti ki magát a lótenyésztés, és ez természetes is, mert arra, hogy értékes lovainknak megfelelő állandó kelete és ára legyen, első feltétel egy olyan vásár, melyet elsőrendű külföldi lókereskedők évről-évre felkeresnek elég nagy számban arra, hogy egymásnak konkurrenciát csináljanak, ennek pedig ismét előfeltétele, hogy az illetők biztosan tudják, hogy a vásáron a melyen megjelennek, nagyobb mennyiségű elsőrendű anyagot is találnak.

Ennek szükségességét belátván, a Békés-megyei Gazdasági Egyesület elhatározta, hogy minden lehető elkövet egy ilyen elsőrendű vásár létesítésére, még pedig a nyitramegyei érsekújvári luxus lóvásár mintájára.

Hogy tehát a fentebb leirt cél elérhető legyen, Egyletünk elhatározta, számítván Békés-csaba támogatására, hogy ezután minden évben — még pedig ez idén már szeptember hó 1-ső vasárnapján ilyen luxus lóvásárt rendez Békés-Csabán, oda Németország, Franciaország, Schvájc, Szilázia és Ausztria-Magyarország legelsőbb rendű lókereskedőit meghívja, konzulatusaink révén a külföldi államok hadsereg szállítóit értesíti és lehetőleg kieszközli kormányunknál is a katonai lóvásárt.

Kellő számu vevő megjelenése azonban csak úgy biztosítható a jövőre, ha tenyésztőink is mentül nagyobb számban keresik fel jó lovaikkal ezen vásárt. Itt az alkalom gazda társaim Békés-, Arad-, Csanád-, Csongrád-, Biharvármegyék lóállományának színe-javát bemutatni s ez által délmagyarország lovainak értékét és minőségét a külföld előtt megismertetni, mert ha az egy-két éven át rendezett luxus lóvásáron megismeri a külföldi lókereskedő loanyagunkat, biztosan hiszem, hogy felkeresi az ezután is, nemcsak a vásárterminusán, hanem időközben is istállóinkat.

Gazdasági Egyletünk nem kimélve sem időt, sem pénzt, sem fáradságot, mindent elkövet gazdáink érdekében eme vásár sikerét biztosítandó, már most önkön a sor, a kik lótenyésztéssel foglalkoznak, hogy ez eszmét felkarolva, lovaikat mentül jobb állapotban és mentül nagyobb számban hajtsák fel — e fontos érdeket a részvételesség hiányában elbukni ne engedjék!

Ujdonságok.

— Pénztárvizsgálat. A szarvasi takarékpénztár felügyelőbizottsága Mázor József elnöke mellett f. hó 6. és 7. napjain végezte a fülévi vizsgálatot — mely alkalommal mindent rendben talált.

— Tanítók képviselői. A helybeli ág. ov. tanítók kar a f. évi bányakerületi közgyűlésre kiküldendő tanítói képviselőül B e n k a Pál szarvasi és G a l l i János csabai tanítókat öhajta illetve ezekre adta szavazatát.

Rendkívüli közgyűlés. A szarvasi ág. hitv. ev. egyház hivatalnokainak özvogy-árva segélyegylete e hó 16-án d. u. 4 órakor a Dankó S. úr iskolájában rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. A mult közgyűlési és választmányi gyűlés jegyzőkönyveinek felolvasása s hitelesítése. 2. Az utolsó választmányi gyűlés határozatainak előterjesztése s abból ki folyó határozatok. 3. Folyó ügyek, elnöki előterjeszté-

— Soh'ae sajnáljon engem fiatal ember, eléggé megsajnáltam én már magamat. Mondja inkább, hogy kíváncsi.

— Minek tagadnám? Megvallom, hogy az ön feltűnő modora, rideg zárkózottsága, az a rendes három félmesszely, aztán meg — de ne haragudjék, ha öszintén beszélek — titkos sóhajtsai sem kerültek el figyelmemet. Lehet-e ily körülmények közt rossz néven venni a kíváncsiságot?

A különös ember néhány pillanattal gondolkozott, aztán hirtelen így szólt:

— Igaza van. Jöjjön hát lakásomra, elmondom történetemet. Talán azért táj oly nagyon, mert még eddig senkinek sem mondtam el. Jöjjön!

Megindultunk. Végig haladtunk a sötét gesztenyefasoron, ki a városligetbe. Az egész uton egy szót sem szóltunk egymáshoz. Végre a hatyútó mellett egy pad előtt megállt emberem.

— Lithonn vagyunk, ez az ön lakásom. Nagyon bámultam.

— No ez elég tágas lakás.

— Az ám, aztán semmiféle háziúr sem zavarja az embert. No hát üljön le és figyeljen. Csak arra kérem, hogy közbe ne szóljon, mert azt nem szeretem.

Letelepedtünk, s a különös ember rövid hallgatás után így kezdé történetét.

(Vége köv.)

Épen úgy ismerem, mint ön, pedig már husz év óta jár ide hozzám, s husz év óta egyetlen este sem maradt el. De biz én a nevét máig sem tudom, rendszeren csak „h á r o m f é l m e s s z e l y e s n e k“ hívjuk, mert mindig annyit szokott inni. Eleinte magam is kíváncsi voltam, meg is kíséreltem vele beszédbe eredni, de biz ő nagyon kurtán felelgetett, aztán bele untam. Már az igaz, hogy tursca egy ember.

A hallottak még inkább fokozták érdeklődésemet; elhatároztam, hogy legközelebb magam próbálom vele szerencsét.

Másnap este oda ültem a kis asztalhoz. Megkíséreltem én a beszélgetést hol egy, hol más tárgyon, de oly röviden felelgetett, hogy végre is abba kellett hagynom. Hanom azért nem tettem le a reményről, más mód jutott eszembe. Mikor távozott, én is vettem a kalapomat, s utána mentem.

Követtem utczáról utczára, csaknem folyton a sarkában járva.

A király-utca vége felé jártunk. Már éppen azon gondolkoztam, hogyan szólítsam meg, midőn egyszerre oly hirtelen visszafordult, hogy szinte megreszontam.

— Fiatal ember, ön engem üldöz!

Nem tudtam hirtelen mit felelni.

— Bocssáson meg uram — szóltam végre — de ha rossz néven nem venné, a részvét . . .

— Hm! a részvét? hát sajnál ön engem?

— Őn oly boldogtalannak látszik.

szek. Mint értesülünk a választmányi gyűlés határozatai között a gyűlés egyik főtárgya az intézőségnek való bizalom nyilvánítás a mult heti közleményünk megjegyzéseivel szemben. Hát az teljesen felesleges, erre ugyan nincs szükség, és ha szükség van rá, a társulatnak minden egyes tagja egyhangulag fogja megszavazni. Ez azonban még nem jelent annyit, hogy a felpanaszolt közleményünkben az általunk vissza is utasított „becsmérlő koholmányok“-at és „valótlanosságokat“ állítottunk volna, hogy a társulat ügyei az alapítványozás s szellemében intézettek, hogy egyesek a közvagyonot magukénak tartva saját szájukra szerint szeretnék intézteni, hogy az intézkedésekkel elégedetlenek még ha kisebbségben vannak is illetékes felsőbbesnél jogorvoslatot ne keresessenek, még azon esetben is, ha a többség tagjai közül egyesek becsmérlés kicsinylik véleményüket a kétségek vonják ebbeli jogait, hogy éppen azok akik másokat oktatnak a felsőbbes iránti tiszteletről és engedelmességre felsőbbeséget, hatóságot el ne ismerjenek, vagy annak intézkedéseit ignorálják, ezen intézményhez amelyben az ág. ev. egyház 800 v. éka. buzával alapította a molynek nevét is adta a tagokon kívül másnak mondani valója ne lehessen és hogy mind ezen dolgok mint közművelődési ügyei a saját útján nyilvánosságra ne hozassanak a egyesek ez iránti véleményei ne közöltessenek. Hiszen ez nem titkos szöveget, s bármilyen patriarchális is eszközöltetnek ügyei restelni való dolgok ott nem lehetnek, hogy azokról nyilvánosan is beszélgetni ne lehessen. Tehát hideg vér és elegáns.

Hymen hír. „Szarvas és Vidéke“ lapjárunk egy idő óta azzal kedveskedik olvasóinak, hogy valóban hymen híreket közöl. Mult számában is közölt egy ilyen hírt a melyért, mint értesülünk, a völgényekek megnevezett úri ember sajátkezűleg ragasztott eljegyzési kártyát a riportert arcahoz.

Felbuzgósítás. A helybeli ág. ev. egyház tanácsa azon intézkedést, hogy a külső tanácsok közül Brozik Károly lelt a városba áthelyezve Köczi Mihály és társa megfellebbezték.

A magyar nyelvért. Rozsai Szilvius kir. tanfelügyelő a köznevelési bizottság legutóbbi ülésén bejelentette, hogy a magyar nyelv sikeres tanításáért Paulenda János, Brozik Lajos, Povácsy Gábor, Czibulusz Endre tanítókat s Mihály Emma és Tassó Róza ovónőket ajánlotta jutalmazásra a Békéscsaba-i Közművelődési Egyesületnek.

Két értesítő. Két értesítő van helyből kezünkben, u. m. a szarvasi főgymn. és a helybeli polgári leányiskola értesítője. Mindenekelőtt elmondhatjuk mind kettőtől, hogy úgy az összeállítás, a megszerkesztése mint a nyomdai kiállítása gondos. A főgymn. értesítőjében Benkai Gyula, igazgató, szolgált igen érdekes s most az iskola évszázados fordulójának küszöbén nagyon idő-zerű adatokat az intézet száz éves történetéhez. Ez adatokat mindenki szívesen fogja elolvasni, akiknek csak kezébe kerül az értesítő, s a ki némi érdeklődéssel is van az iskola iránt. Az intézet fejlődésében lényeges változás annyiban volt, hogy az iskola nagytudomány tanárának, Chovan Károlynak nyugalmi vonulással helyét a tornász tanár tanszékén Sulek József helyettes tanár foglalta el; a más intézetbe távozott Eisert Árpád helyére pedig Honsch Béla helyettes tanár, lépett. Magában az értesítőben is van egy lényegesebb változás, s ez az, hogy az igazgató úr megszívlelve a napilapok megjegyzését, a tanító képzésre vonatkozó jelentését egészen elkülönítette a főgymnasiumtól. Hogy ez így természetesebb, indokoltabb, s hogy könnyebbé teszi a tájékozódást mind két intézetre nézve, azt bizonyítanunk feleslegessé teszi maga a szétválasztás. A helybeli polgári leányiskola értesítőjében is találunk egy nagyon megszívlelendő hasznos és helyes változtatással és pedig az előadott tantárgyakat illetőleg. A napilapok éppen a mult hó végén gúnyolták az értesítő „előadott tantárgyait“, midőn azoknak sablonosságát azzal jellemezték, hogy legjobb volna, ha a közoktatásiügyi miniszter egyszors mindenkorra megállapítaná az előadott tantárgyakról szóló kimutatást, s ezután minden értesítő lenyomatná. A cikkírónak teljesen igaza volt; annyira lélekneküli száraz, s évről évre ugyanaz az ilyen kimutatás. Ezzel a sablonnal szakított Margócsy Gyula, igazgató, azzal hogy a végzett tananyagot hónapok szerint való beosztásában, állítja elénk, s így a könyv czime, avagy annak főbb paragrafusai helyett az anyag miként való elővezésének képét nyújtja. Ez tanulságosabb mind arra, ki növendékként azt talán magánúton akarja végezni, mind arra, ki ugyanazt az anyagot tanítja. Persze némi hátránya az, hogy rendkívül bővít az értesítő terjedelmét, s éppen azért pl. a nyolcz osztályú főgymn.-ban szinte lehetetlennek teszi a tantárgynak hónapok szerint való részletes kimutatását. Az intézet az államosítás küszöbén áll, amint erről az igazgató bevezető cikke alapján örömmel veszünk tudomást.

Táncztanítás. Roszjarovitz János, városunk törekvő táncmestere, tegnap kezdte meg 16 növendékekkel az Árpád szálló téli étkezőjében több úri család biztatására a táncztanítást. Bizonyára szaporodni fog

azon intelligens családok száma, kik gyermekeiket a szünidő alatt taníttatják táncolni, mert elkerülük vele azt, hogy akár a nevelőbe, akár a gimnásiumba járó gyermekeik a tanulásban vallják az év elején kárát annak, hogy szabad idejüket a tánciskolában töltsék. Ebből veterán táncmesterünk, Dobos Adolfa, sem fog kár háramlani, mert ugyanezen gyermekek legnagyobb része még nála is fogja magát gyakorolni, de természetesen sokkal kevesebb idővesztéssel, mint eddig.

Telekkönyvi átalakítás. Lapunk mult év egyik számában jeleztük volt, hogy a m. kir. igazságügyi miniszterhez, Öcsöd, Sat. András és Szarvas községek előjárósága küldöttségileg járult oly czéllal, hogy a három községben, tekintettel a telekkönyvi, s különösen az u. n. közös telekkönyvi állapotok rendezésén s türethetetlen voltára, a községek területén a telekkönyvi betét szerkesztés foganatosítása mielőbb rendelkezés el. Az igazságügyi miniszter e küldöttség előtt, kérelmük teljesítésére kötelező ígéretet tett, s ez ígéret teljesítésére a 15947/901. I. M. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelettel már is ellett rendelve a három község telekkönyveinek rendezése. Első sorban az öcsödi telekkönyvi betét szerkesztés elkészítése lett elrendelve. A szarvasi kir. járásbíróshoz érkezett igazságügyi miniszteri rendelet folytán az átalakítási előmunkálatokhoz már hozzá is fogtak, s az előkészítő munkálatok előre láthatólag f. é. szeptember hó elejéig fog eltarítani, s csak majd azután fog a bíróság a helyszínén Öcsödre kiszállani. Nagy ideje már, hogy a telekkönyvi betét szerkesztés vidékünkön s különösen Szarvason mielőbb kereszül vitessék, s mielőbb megszüntessék ama viasz, s hitel viszonyaink nagyon is nyomasztólag ható állapot, mit a közös telekkönyvi állapotok okoznak.

A Honvédelmi miniszter és a kisiparosok. báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter leiratot intézett a kereskedelmi és iparkamarához, hogy az 1902 évi március hó végéig a honvédség számára szállítandó bakancsok és könnyű cipők elkészítésének felvállalására vonatkozó feltételeket közölje a kisiparosokkal és a pályázatban való részvételre szólítsa fel őket. A honvédelmi miniszter ugyanis, tekintettel a kisiparosok jelenlegi szomorú helyzetére, 16230 pár bakancs és 6680 pár könnyű cipő készítését a kisiparosoknak tartotta fenn. A szállításban csakis adófizető s ipartestületi kötelekben levő kisiparosok vehetnek részt.

Hangverseny. A szarvasi fiatalok folyó évi augusztus hó 10-én hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendez. A rendezőség mindent elkövet, hogy közönségünknek egy élvezetekben gazdag estét szerezzen. Az ifjuságra való tekintettel a védnöki tisztet Benka Gyula főgymn. igazgató úr, a bálanyai tisztet dr. Lengyel Sándorné, dr. Haviár Gyuláné és dr. Szemző Gyuláné úrhölgyek, a díszelőket dr. Haviár Gyula, dr. Fisbein Soma és ifj. Salacz Ferencz urak fogadták el, valamint elfogadták városunk ismert és közkedvelt tagjai a hangversenyben való szereplést, s így már előre biztosítva van a hangverseny és mulatság sikere.

Szerelme halottja. Hodossy István, mezőtúri illetőségű de Szarvason dolgozó 22 éves asztalossegéd belezerelt Krsnyák Gizella szarvasi leányba. Járógattott is a leányhoz s kielőt többször kijelentette, hogy őt nőül akarja venni. A leány trétának vette Hodossy kijelentését, s mindannyiszor tagadólág válaszolt. Folyó hó 10-én délután ismét felkereste Hodossy szíve választottját ismételve megkérte a leány kezét. A leány ezután ismét tagadólág válaszolt, mire az elkeseredett Hodossy, a nála volt revolverrel háromszor Krsnyák Gizellára lőtt, s azt súlyosan megsebezte, Hodossy a szerkesztés vértől megijedve s tettenek következményei súlyos voltát látva, önmaga ellen fordította a revolvert és szíven lötte magát s pár órai kínos vergődés után meghalt. Temetése f. hó 12-én ment végbe óriási közönség részvételével. Krsnyák Gizella bár a kapott 3 lövésből közül az egyik súlyosabb természetű, de mint értesülünk gondos ápolás mellett a sebekből minden utóbbj nélkül fog felgyógyulni.

Beküldetett. Logeló a temetőben. A helybeli ág. ev. ó-temető mellett lévő legelőt az egyház vezetősége bérből adta, a bérlőnek azonban kevés ez a terület s birkáit beereszti a kövér füvet termő temetőbe s a sirok között legelteti birkáit. Miatán tudomásom szerint a temető még sem legelőnek való, felhívom egyházam vezetőségét, hogy ezen viasz állapotot segítsen, s a bérlőt oktassa ki, — ha nem tudná — hogy a temetőben legeltetni tilos és kegyeletet sértő. Egy evangélikus.

Értekezlet. Az aug. 10-iki hangversennyel egybekötött táncmulatság rendezőség ügyeinek megbeszélése czéljából f. hó 15-én hétfőn este 8 és fél óra-
kor az Árpád szálló éttermében közgyűlést tart, melyre a tagokat ez uton is meghívja a végrehajtó bizottság.

A Benka Gyula ösztöndíjalapra adakozók név sorának folytatása: Ait Miksa, Dr. Blattner Ármán, Brengarten Henrik, Elefánti László, Dr. Engel Jakab, Jurenák Sándor újkúti birtokos, Dr. Kerényi Soma

B.-Csaba. Mérő Lipót, Dr. Mikolay István (másod ízben) Rédey Károly pusztaföldvári lelkész. Dr. Szalay Sámuel gödöllői kir. közjegyző. Dr. Turi Manó karcazi orvos 10—10 K. Arnold Frigyes aljegyző Ujverbász. Czinkotszky Márton alberti lelkész. Delhányi Béla. Esztorgály Dezső kisterennei állomásfőnök. Fejér Lajos tanár Mezőtúr. Kondats István, Koren Pál lelkész B.-Csaba. Liphay András Fakovezekény. Löwi Simon, Mihály Ilona tanítónő B.-Csaba, Ponyiczky Pál lelkész Temesbutyin. Pól Dani, Reitter Ferencz, Sámuel Adolf, Dr. Spät Henrik körorvos Velence. Zsilinszky Sándor B.-Csaba. Rohoska Mátyas tanító Pitvaros 4—4 K. Bajzei Gusztáv, Borsits Ignác, Csapó Soma, Horváth Gyula, Podsztralen György Orosháza. Robitsek Soma, Szemes Elek, Tepliczky János, Wolf Gyula 3—3 K. Folytatjuk.

Közgyűlés. A helybeli társ. polgári leányiskola fenntartó testülete Haviár Dani elnöke mellett ma d. u. tartja meg évről közgyűlést, ha a tagok határozatképes számmal megjelennek. Az gyűlés tárgyát a választmány határozatainak tudomásul vétele és meg erősítése, a számvizsgáló bizottság jelentése s a jövő tanévre vonatkozó intézkedések fogják képezni.

Tudni valók. A m. kir. posta távirata és távbeszélőnél 135 gyakornok jelölt állásra pályázat lett hirdetve. A kérvények július hó 31-ig adandók be a m. k. posta távirata igazgatóságokhoz. A felvett gyakornok jelölt 2 korona napidíjban részesül. Pályázhatnak, kik az érettségi vizsgát sikerrel letették. A pályázathoz községek erkölcsi bizonyítvány fedhetlen előéletükről és hatósági orvosi bizonyítvány testi lépségükről és egészségükről mellékelendők. Bővebb felvilágosítást a helybeli posta és távirata hivatal főnöke nyújt. Továbbá a helybeli posta távirata és távbeszélő hivatalnál vasárnap és alábbi ünnepnapokon, u. m. újév, husárk hétfőn, áldozó esztőtörtök, úrnapi, pünkösd hétfőn, karácsony első és másodnapján, ápril. 11-én és augusztus 20-án a szolgálat következtében lett szabályozva: Felvétel: Postánál: D. e. 9—12, d. u. nines. Távirata és távbeszélő: D. e. 8¹/₂—11¹/₂, d. u. 2—3ig. Miatán a hírlapok vasárnap d. u. nem hordatnak ki. D. u. 2¹/₂—3ig a hivatalban vehetők át. Szarvas, 1901. július hó 12-én. M. k. posta távirata hivatal. Borsits, m. k. posta felügyelő.

Meghívó. A Szarvason időző tanuló ifjuság 1901. év július 27-én Dr. Salacz Aladár úr díszelőkelete alatt a tanuló segély egylet javára az „Erzsébet liget“-ben zártkörű táncvizsgát rendez. Belépti díj: Személyenként 1 kor. 20 fill. Csaldíjegy 3 korona. Kezdet 8 és fél óra-
kor. Felülfizetésekközzel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

A reformáció északi vallás, eszméin, tanáin Északnak jeges lehellete éri, ugyanaz, ami az északi népeknek költészetét, képzőművészt, sőt még a nyelvet is jellemzi. Már Tacitus idejében is mint a vad nyers erő képviselői tüntek ki, akiket rengeteg erdőben összefogdosztak s elvittek az aréna sívőnyére, hogy legyőzzék a főnök, mesterkelt, tanult, olajozt testű elpuhult keleti gladiátorokat. Hasonlatosak voltak a medvékhez, akikkel együtt laktak óriási tölgyfárgömbökben. Bőrbe öltöztek, vadak voltak s óriási elszárással elsöpörték Róma hatalmát, de vele együtt civilizációját is. És mégis volt bennük a poézisnak valami csodálatos ereje; Róma akkor látott először arany hajkoronát, mikor a rabul ejtett germán leányok szőke haja söpörte végig Caesar diadalmmentében a fórum márványköveit. És Rómát meghódította az a diadalmas szőke aranyhajkorona. De a férfiak ereje és a nők komolyabb haja csodálatos költészetet olvadtak népjellemükben és történetükben. Nyelvük is zord, de a finomság és varázsát nem lehet megtagadni tőlük. Egy jeles nyelvész mondta, hogy az a különbség, a mely a meségető déli románé és az északi nyers, zord balladák közt van, megvan a nyelvükben is. A déli nyelvek csupa magánhangzók, állanak, dallamosak és lágyak az északiakban csak egy torlódik egymásra a sok mássalhangzó. Ennek fiziológiai oka van: Délen sokszor kell lélegzetet venni s a magánhangzó mind kilehelés; Északon az ember mielő kevesebbet szíbe a hideg levegőtől és minél inkább a fogaút, az összeszorított nyelvet pedig a mássalhangzók születnek. Egész költészetükben a legújabbban is, a zordságnak ez a csodálatos jellemvonása hódít. Mint ősi államszervezetükben a szigorúságot a mindekinnek egyenjogúsága szelidíti, költészetüknek szinte költőien erélyt is megnevesíti a mindenkire szóló eszmei tartalom. Vallásukban ez is a jellemző. E puritán vallás igyekszik közel férkőzni a nép minden rétegéhez. Nyelve a nemzeti nyelv, éneke s hívők éneke, Istentisztelete a hívőkhez intézett beszéd. Az Úrvacsoránál a nép ép úgy részesül mindkét színben, mint maga a pap, Amiben a katolikus vallástól eltér, az legnagyobb részben a nyugati és északi hidegebb éajl követelményének engedő komolyság. Északon nem lehetséges a bójt télen, inkább már a nyővényi táplálék is kielégítő. Ilyen és ehhez hasonló szempontokból reformálta a XVI. század az északi nemzetek vallását. Erről a reformációról szól a Nagy Képes Világtörténet 121—122 füzet. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes felbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. R. Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Felölös szerkesztő: SZIKES ANTAL.

3634
1901

A szarvasi járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetemény.

Szarvason a községi
rendőrbiztosai állás
üresedésbe jöven, betöltése céljából pályázatot hirdetek, s főlhivom mindazokat, kik ez állást elnyerni óhajtják, hogy képzettségüket, s eddigi szolgálataikat igazoló okmányokkal főszerelt folyamodványaikat hozzám f. évi július hó 30-ig beadják.

A választás f. évi július 31-én d. u. 3 órakor fog megejtetni.

A rendőrbiztosai állás javadalmazása áll 920 kor. évi készpénzfizetésből, 100 kor. lakáspénzből és 100 kor. ruha átalányból.

Szarvason 1901 június 26 án.

K R C S M Á R I K,
főszolgabíró.

Több száz kiváló orvos ajánlja:

**KRISTÁLY
ASVANYVIZ**

Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás

Legyen mindennapi italod!

Kapható: Pletenik József és Tajber J. G. urak fűszerkereskedésében.

Fehér Lukács férfi szabó Szarvason.

Va szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint jóhirű

férfi szabó üzletemet

a Grünvald-féle házból az Árpád bazar 2. számú bolt helyiségébe helyeztem át.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozom, nem mulasztatom el üzletemet nagybecsű pártfogásukba ajánlani, ahol mindenféle szabású, sőt díszmagyar öltönyök is a legjobb szabásban, gyorsan és jutányos áron készülnek.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok mély tisztelettel:

FEHÉR LUKÁCS,
férfi szabó.

1642/1901 tkv.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A szarvasi kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a szarvasi takarékpénztár és a vele csatlakozott szentesi központi takarékpénztár végrehajthatónak Gazsó Pál végrehajtást szenvedő elleni 1200 korona illetve 200 korona tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gynlai kir. törvényszék a (szarvasi kir. bíróság) területén levő s a szentandrási 1105 sz. tkvben A § 2 rsz. a. fekvő 326/a hrsz. végrehajtást szenvedő Gazsó Pál valamint Gazsó Erzsébet Mrena Ferenczné tulajdonát képező beltelkes házra 320 kor. kikiáltási árban a szentandrási 2355 sz. tkvben A § 1 rsz. a. felvett 1378-79-10 a hrsz. 2 hold 532 □ öl ingatlan Gazsó Pál nevéen álló 1/4 ed részére 119 k. kikiáltási árban és a szentandrási 2356 sz. tkvben A § 1 rsz. a. felvett 1378-79-10-b-2 hrsz. 4 hold 1256 öl ingatlan nak Gazsó Pál nevéen álló 1/4 részére 238 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte akként, hogy ezen árverés által az ingatlanokra özv. Gazsó Pálné Egri Erzsébet javára bekebelezett haszon élvezeti jog nem érintetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901 évi augusztus hó 12-ik napján delelőtti 8 órakor a szentandrási község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 32 k. 11 kor. 90 fill. illetve 23 kor. 80 f. készpénzben, vagy az 1881 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881 évi nov. hó 1én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban akiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 60.t.-cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.
Szarvason, 1901. Május hó 13.

MÉSZÁROS, kir. bírós.

Birtok eladás.

A szarvasi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság árverési helyiségében f. 1901 évi július hó 24. napján d. e. 8 órakor nyilvános árverésen el fog adatni a szarvasi és orosházi országút mentén fekvő a szentandrási, csabacsüdi 83 sz. tkvben 136 sz. 137 és 138 sz. tkvben foglalt, természetben egy összefüggő egészét képező 1100 □ öllel számítva összesen 160 magyar holdat tevő gazdasági épületekkel ellátott

szántóföld.

A 83 sz. tkvi ingatlan kikiáltási ára 41480 kor. bánatpénz 4148 kor. a többi ingatlanok kikiáltási ára külön-külön 8000 korona és bánatpénze külön-külön 800 kor.

A kik tehát ez iránt érdeklődnek, bővebb felvilágosítást szerezhetnek a szarvasi kir. járás bíróság tkvi irattárában az 1904/1k. 901 számú iratokból, valamint Dr. Mandel Ignác ügyvédnél Szolnokon és Dr. Reisman Adolf ügyvédnél Szarvason.

715/901 sz.

Arverési hirdetemény

A szarvasi kir. bíróságnak 1901 Pv.55/1. sz. végzése folytán közhírré teszem miként Haviár Dani ügyvéd mint vb. Kmetz Mihály csödtömeg gondnokának kérelme folytán a csödtömeghez tartozó az iratokhoz B. alatt csatolt jegyzékben 1-68 tétel számok alatt felvett és 5880 kor. 14 fill. kitevő activ követeléseknek elárverezése határidőül 1901

évi július hó 19 napjának d. e. 9 óraját a szarvasi kir. bíróság árverési termébe kütiztem, amikor is emez activ követeléseket a legtöbbet igérőnek a következő feltételek mellett érteken alul is eladom.

1. Eme követelések készpénzfizetés mellett adatnak el.
2. Az árverezni szándékozók az árverés megkezdése előtt tartoznak kezeimhez bánatpénzüil 50 koronát letenni, mely bánatpénz amenyiben

az árverelő az általa ígért összeget azonnal lefvetni képes nem volna, a tömeg javára leendő vissza tartása mellett az árverés nyomban folytatatik.

3. A csödtömeg a követelések fenállásáért vagy behajthatóságáért szavatosságot nem vállal.
4. A követelések jegyzéke lakásomon Kosuth utca 493 sz. a. naponta d. e. 11-12 óra között megtekinthető.

Szarvason 1901. jun. 30.
MAGYAR MIHÁLY, kir. b. végrehajtó.

Sürgöny czim: **Nádházy Szarvason.**

Alapítalott 1879 ik évben.

NÁDHÁZY JÁNOS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA SZARVASON.
(Kórház utca 1260 házzám alatt saját házában.)

Elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármi módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók 2 frttól feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.
A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Temetésmegrendelés esetén a gyászszoba behúzását és a gyászjelentést teljeseningyen adom

Kiváló tisztelettel: **Nádházy János.**

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1901.